

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 13 (342)
2019. gada
4. augusts

Apustuliskajam pamudinājumam par sv. Jāzepu - 30

1989. gada 15. augustā sv. Jānis Pāvils II parakstīja apustulisko pamudinājumu par svētā Jāzepa personību un misiju Kristus un Baznīcas dzīvē *Redemptoris Custos* (Atpestītāja sargs). Pāvests vēlējas, lai visi kristieši ne tikai vēršas pie Svētā Jāzepa ar lielāku dedzību un ar paļāvību piesauc viņa aizbildniecību, bet arī lai vienmēr patur acu priekšā viņa pazemīgo, nobriedušo kalpošanu un līdzdalību pestīšanas plānā.

Kunga eņģelis apmeklēja Jāzepu kā “Marijas līgavaini” (Mt 1:20-21). Jāzeps ir tas, kurš, piepildoties laikam, Jēzus vārdu Yehosua – kas nozīmē: “Dievs atpestī” - dos Dēlam, dzimušam no Nācaretes Jaunavas, kas ir saderināta ar viņu. Tieši Jāzepam Dievs uztic atbildību, kāda ir tēvam zemes virsū attiecībā uz Marijas Dēlu. Jāzeps pieņēma Mariju visā viņas mātīšķības noslēpumā. Viņš to pieņēma kopā ar Dēlu, kas bija ienācis pasaulē Svētā Gara spēkā. Šādā veidā viņš līdzīgi Marijai parādīja gribas gatavību izpildīt to, ko Dievs caur eņģeli no viņa prasīja.

Sv. Jāzeps ir Dieva noslēpuma sargātājs. Jāzeps gan neatbildēja tāpat kā

Marija eņģeļa “pasludinājumam”, tomēr viņš “darīja kā tā Kunga eņģelis viņam noteica un pieņēma savu sievu”. Viņa rīcība ir visskaidrākā “ticības paklausība” (sal. Rom 1:5; 16:26; 2 Kor 10:5-6).

Jāzeps kopā ar Mariju ir pirmais Dieva Dēla iemiesošanās noslēpuma sargātājs. Kopā ar Mariju un attiecībā ar Mariju viņš ņem dalību šajā galīgajā Dieva pašatklāsmē Kristū. Viņš tajā piedalās jau no paša iesākuma. Jāzeps ir

pirmais, kas piedalās Dieva Mātes ticībā, un līdz ar to atbalsta savu līgavu ticībā dievišķajam pasludinājumam. Viņš ir arī pirmais, kas ir Dieva nolikts, Marijas “ticības svētceļojumā”. Tas ir ceļš, pa kuru – īpaši Kalvārijas un Vasarsvētku notikumu laikā – Marija ies pilnīgā veidā.

Jāzepa ticības svētceļojums noslēdzās vēl pirms Marija Golgātā stāvēja sava Dēla krusta pakājē, pirms Kristus atgriezās pie Tēva, arī pirms vēl viņa Vasarsvētkos atradās augšistabā – dienā, kad, piedzimstot Patiesības Gara spēkā, Baznīca tika dāvāta pasaulei.

Tomēr Jāzepa ticības ceļš virzījās tajā pašā virzienā: to pilnībā noteica tas pats

(turpinājums 4.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 4. augusts.

Parastā liturģiskā laikposma

18.svētdiena. Jēzus Sirds godināšana.

Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana
„Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētdienas skolas
telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Boriseviču
Juriju

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise (bērniem) Mežaļu
ģimenes nodomā

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par +Annu, +Pēteri
Kibiņiem un par Kibiņu un Vasiļevsku
dzīviem un mirušajiem.

*Ziedojumi tiek vākti Garīgā semināra
uzturēšanai*

Pirmdiena, 5.augusts.

8.00 Sv. Mise par +Ceroni Bīlmani

Otrdiena, 6.augusts.

Kunga pārveidošanās. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Jadvigu Guļeviču

11.00 Sv. Mise Gaiļezera pansionātā

Trešdiena, 7.augusts.

8.00 Sv. Mise par +Venerandu Kiseļovu
un Strupku, Sondoru dzimtu mirušajiem

Ceturtdiena, 8.augusts.

Sv. Dominiks, priesteris.

Piemīņas diena.

8.00 Sv. Mise par Lauru, Kati, Reini,
Kristīni, Didzi un Irēnu

14.00 Lauļības Putraims Mārtiņš un
Upeniece Kristīne

Piektdiena, 9.augusts.

**Sv. Terēze no krusta (Edīte Šteina),
jaunava un mocekle, Eiropas aizbilde.**

Svētki

8.00 Sv. Mise par Lijas Rihteres veselību
un veiksmi; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 10.augusts.

**Sv. Laurencijs, diakons un moceklis.
Svētki.**

8.00 Sv. Mise par Veroniku Šeļegovsku

Svētdiena, 11.augusts.

**Parastā liturģiskā laikposma
19.svētdiena.**

8.00 Sv. Mise par Elizabeti, Juri, Artūru,
Lūkasu Martukāniem un lūgšana
“Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētdienas skolas
telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par Olgu Rebeku,
Renaru, Felicitu un +Armandu Ziemeļiem

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Feliciju
Šnitko

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 12.augusts.

8.00 Sv. Mise par Jura atbrīvošanu no
alkohola lietošanas atkarības

Otrdiena, 13.augusts.

8.00 Sv. Mise par Santu Freimani

19.00 Sv. Mise Onkoloģiskajā centrā

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrālē:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 14.augusts.

**Sv. Meinards, bīskaps, Latvijas
aizbildnis. Svētki.**

8.00 Sv. Mise par +Ceroni Bīlmani

Ceturtdiena, 15. augusts.

**Vissv. Jaunavas Marijas – Māras
Zemes aizbildnes un karalienes –
uzņemšana debesīs. Lieli svētki.
Draudzes svinības. Vissv. Sakramenta
adorācija. Obligāti svinama diena.**

8.00 Sv. Mise par Ceroni Bīlmani

11.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Toma Aleksandera
veselību un labklājību

Tiek pasvētītas lauku zāles un augļi

Piektdiena, 16. augusts.

8.00 Sv. Mise par Andas Rihteres veselību
un viņas ģimenes labklājību;
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 17. augusts.

8.00 Sv. Mise par +Staņislavu Ignatevu
18.00 Sv. Mise – dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 18. augusts.

**Parastā liturģiskā laikposma
20.svētdiena.**

8.00 Sv. Mise Mārītes Kalniņas nodomā
par māti +Helēnu Bungu un lūgšana
„Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētd. sk. telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Valiju
Strautiņu

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Ainu Ēveli

Pirmdiena, 19. augusts.

8.00 Sv. Mise par + Jāzepu Dalinski,
+Apoloniju,+Viktoru Maslo,+Jadvigu
Rubaniku

Otrdiena, 20. augusts.

**Sv. Bernards, abats un baznīcas
doktors. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par +Viktoru,+Imantu,
+Ivanu un +Veroniku

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

**Trešdiena, 21. augusts. Sv. Pijs X,
pāvests. Piemiņas diena.**

8.00 Sv.Mise par +Mariju Skaidrīti

Ceturtdiena, 22. augusts.

**Vissv. Jaunava Marija – Karaliene.
Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Skaru dzimtas sakņu
dziedināšana

12.00 Laulības Andris Cekuls un Rozārija
Le Calze Maurīcija

Piektdiena, 23. augusts

8.00 Sv. Mise par +Mariju Dārznieci
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 24. augusts.

Sv. Apustulis Bartolomejs. Svētki.

8.00 Sv. Mise par “Dzīvā Rožukronā”
dalībniekiem

Svētdiena, 25. augusts.

**Parastā liturģiskā laikposma
21.svētdiena.**

**Sv. Apustuļa Bartolomeja dienas
svinības. Draudzes svētki.**

8.00 Sv. Mise lūgšana „Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk.
telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par slimās
Vivianas dziedināšanu un Trejkališu
dzimtas dzīvajiem un mirušajiem
Himna – Dievs, mēs Tevi slavējam.

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par veselību Signei
Marijai

Apustuliskajam pamudinājumam par sv. Jāzepu - 30

(turpinājums no 1.lpp)

iemiesošanās un atpestīšanas noslēpums, kam viņš kopā ar Mariju bija pirmais sargātājs.

Jāzeps kalpo šajā noslēpumā kā tēvs. Viņa tēvišķībai juridisku pamatu sniedz laulība ar Mariju.

Lai nodrošinātu Jēzum tēvišķu aizgādību, Dievs izvēlējās Jāzepu par Marijas līgavaini. Tātad Jāzepa tēvišķība – attiecības, kas viņu nostāda cik vien iespējams tuvu Kristum, kurā realizējas jebkura veida izvēlēšana un predestinācija (sal. Rom 8:28-29) – īstenojas caur laulību ar Mariju, t.i., caur ģimeni.

Evāņģēlisti skaidri apliecina, ka Jēzus tika ieņemts Svētā Gara spēkā un jaunavība laulībā palika neskarta (sal. Mt 1:18-25; Lk 1:26-38), tomēr viņi nosauc Jāzepu par Marijas vīru un Mariju kā viņa sievu (sal. Mt 1:16, 18-20, 24; Lk 1:27; 2:5).

Baznīcai ir svarīgi apliecināt Jēzus jaunavīgo ieņemšanu, tāpat arī nav mazāk svarīgi aizstāvēt Marijas laulību ar Jāzepu, jo juridiski no tās ir atkarīga Jāzepa tēvišķība. Pateicoties laulības saitēm, kas viņus vieno, Marijas Dēls ir arī Jāzepa Dēls. Šajā laulībā netrūka nekā no nepieciešamā: “Kristus vecākos īstenojās visi laulības labumi – pēcnācējs, uzticība, sakramentalitāte: pēcnācējs – pats kungs Jēzus; uzticība – jo nebija laulības šķiršanas” (raksta sv. Augustīns).

Analizējot Jaunavas Marijas un sv. Jāzepa laulības dabu, gan Svētais Augustīns, gan arī Svētais Toms vienmēr to saistīja ar “nedalītu dvēseļu vienotību”, “siržu vienotību”, ar “vienprātību”. Jaunās Derības sākumā, līdzīgi kā Vecās Derības iesākumā, mēs redzam laulāto pāri. Ja Ādams un Ieva izraisīja ļaunumu, kas tika ielaists pasaulē, tad no Jāzepa un Marijas visā pasaulē izplatās svētums. Glābējs uzsāka pestīšanas darbu caur šo jaunavīgo un svēto vienotību. Viņš vēlas šķīstīt un svētdarīt ģimeni – mīlestības svētnīcu un dzīvības šūpuli.

Cik gan daudz mūsdienās ģimene var mācīties no šī piemēra! “Mīlestība ir tā, kas atklāj ģimenes pamatbūtību un lomu. Ģimenes misija ir aizsargāt, atklāt un savienot mīlestību; tā ir patiesais atspulgs un līdzdalība Dieva mīles-tībā uz cilvēci, kā arī Kristus mīlestībā uz savu līgavu – Baznīcu” (Familiaris Consortio, n. 17). Tas parādās Svētajā Ģimenē, kas ir sākotnējā “Baznīcas miniatūra (*Ecclesia domestica*; sal. Lumen Gentium, n. 11).

“Tas bija Dieva noslēpumainais nodoms, ka Dieva Dēls šajā ģimenē pavadīja daudzus gadus dzīvodams apslēptu dzīvi. Tāpēc tas kļūst par prototipu un piemēru visām kristīgajām ģimenēm” (Familiaris Consortio, n.

85)

Sv. Jāzepa tēvišķība konkrēti izpaužas “viņa dzīves kalpojumā, uzpurējoties Iemiesošanās noslēpumam un ar to saistītajai atpestīšanas misijai. Viņa tēvišķība uzskatāmi izpaudās viņa legālajā autoritātē pār Svēto Ģimeni, lai sevi, savu dzīvi un darbu pilnībā

uzpurētu tās labā; tā konkrēti izpaudās arī pārveidojot savu cilvēcisko aicinājumu uz saimes mīlestību pārcilvēciskā sevis atdevē, savas sirds un visu savu spēju atdevē mīlestībā Mesijam, kas auga viņa namā” (sv. Pāvils VI).

Evaņģēliji skaidri apraksta Jāzepa tēvišķo atbildību par Jēzu un sv. Jānis Pāvils īsumā pievēršas vairākiem etapiem šajos pienākumos: pie iedzīvotāju skaitīšanas (n. 9), Jēzus dzimšanas Betlēmē (n. 10), Jēzus apgraizīšanas rituāla (n.11), Jēzus Vārda piešķiršanas (n.12), Jēzus upurēšanas svētnīcā (n. 13), bēgšanas uz Ēģipti (n. 14) un Jēzus palikšanas Jeruzalemē (n.15). Jēzus augšana “gudrībā un gados, un žēlastībā pie Dieva un cilvēkiem” (Lk 2:52) norisinājās Svētajā Ģimenē Jāzepa acu priekšā, kuram bija svarīgs uzdevums “audzināt” Jēzu, tas ir, barot, apgērbt, izglītot gan Likumā, gan arodā; un viņš izpildīja šos tēva pienākumus.

Jēzus, no savas puses, bija paklausīgs vecākiem (Lk 2:51), un devās līdzī saviem “vecākiem”. Šādi viņš vēlējās svētdarīt ģimenes un darba pienākumus, kurus viņš veica līdzās Jāzepam.

Evaņģēliji nepiemin nevienu Jāzepa izteiktu vārdu šajā ceļā. Bet Jāzepa klusumam ir īpaša nozīme, jo, pateicoties šim klusumam, mēs varam izprast Evaņģēlija vārdus, ka viņš bija “taisnīgs vīrs” (Mt 1:19). Šī patiesība par viņa taisnīgumu ir viena no visnozīmīgākajām liecībām par cilvēku un tā aicinājumu.

Vispirms šis taisnīgums attiecas uz vīra un sievas laulību, kura saskaņā ar jūdu parašu norisinājās divās stadijās: pirmā, legālā vai patiesā laulība tika svinēta, un tikai pēc kāda laika, vīrs ieveda sievu savā namā. Tātad, pirms dzīvošanas kopā ar Mariju, Jāzeps jau bija

viņas “vīrs”. Tomēr, Marija saglabāja savu dziļo vēlmi dāvēt sevi vienīgi Dievam. Varētu jautāt – kā šo Marijas vēlmi lai samierina ar “laulību”? Atbildi sniedz paša Dieva īpašā darbība. No Pasludināšanas brīža Marija zināja, ka viņai jāpiepilda savas jaunavīgās vēlmes – veltīt sevi vienīgi un pilnībā Dievam – kļūstot par Dieva Dēla Māti. Svētā Gara spēkā kļūstot Māte, viņa veltījās īpašā veidā. Tas bija tāds veltīšanās veids, kādu pats Dievs gaidīja no Jaunavas Marijas, kas bija “saderināta” ar Jāzepu. Marija izsacīja savu piekrišanu Dieva nodomiem.

Marijas “saderināšana” ar Jāzepu bija īpašs Dieva plāns. To norāda Lūkass un īpaši Matejs. Jāzepam teiktie vārdi ir ļoti zīmīgi: “Nebaidies pieņemt Mariju, savu sievu, jo viņa ieņemtais ir no Svētā Gara” (Mt 1:20). Šie vārdi izskaidro Jāzepa sievas noslēpumu: savā mātišķībā Marija ir Jaunava. Viņas miesās “Visaugstākā Dēls” pieņēma cilvēka miesu un kļuva “Cilvēka Dēls”.

Uzrunājot Jāzepu caur eņģeļa teiktajiem vārdiem, Dievs viņu uzrunā kā Nācaretes Jaunavas vīru. Viņas miesās notikušā Svētā Gara darbība īpaši nostiprināja laulības saites, kas jau pastāvēja starp Jāzepu un Mariju. Dieva vēstnesis skaidri izteicās Jāzepam: “Nebaidies pieņemt savā namā savu sievu Mariju”. Tātad iepriekš notikušās laulības ar Mariju bija saskaņā ar Dieva gribu, un tām vajadzēja pastāvēt. Savā dievišķajā mātišķībā Marija turpināja dzīvot kā “jaunava, sava vīra sieva” (sal. Lk 1:27).

Nakts sapņos dzirdētajos “pasludināšanas” vārdos Jāzeps dzirdēja ne tikai dievišķo patiesību par savas sievas neapprakstāmo aicinājumu; viņš vēlreiz izdzirdēja patiesību arī par savu aicinājumu. Šis “taisnīgais” vīrs, kas,

izvēlētās tautas cēlo tradīciju garā, mīlēja Nācaretes Jaunavu un bija viņai pieķēries ar vīra mīlestību, tika vēlreiz Dieva aicināts viņu mīlēt.

“Jāzeps izdarīja, kā Kunga eņģelis viņam pavēlēja un pieņēma savu sievu” savā namā (Mt 1:24); Marijā ieņemtais bija “no Svētā Gara”. No šiem vārdiem varam pieņemt, ka Svētais Gars arī atdzemdināja Jāzepa kā vīra mīlestību. Dieva mīlestība, kas ieliet cilvēku sirdīs caur Svēto Garu (sal. Rom 5:5), pilnveido katru cilvēcisko mīlestību, tajā apvienojot visu, kas ir cilvēciski cienīgs un skaists.

(turpinājums sekos)

Pašreizējam mirušo apbedīšanas ritam – 50

1969. gada 15. augustā ar dievišķā kulta kongregācijas dekrētu tika apstiprināts pašreiz lietotais mirušo apbedīšanas rīts, kas tika atjaunots atbilstoši Vatikāna II koncila akcentam uz Lieldienu noslēpumu kristīgās nāves noslēpuma mainajā pieredzē (sal. *Konstitūciju par svēto liturģiju*, nn. 81-82).

No saskarsmes ar nāvi rodas cilvēcīguma dramatika: šādas „pēdējās robežas” priekšā cilvēks nevar neko citu darīt, kā apbrīnot savu paša eksistences nozīmi pasaulē. Senā un modernā literatūra, filozofija, socioloģija, ētika un morāle, māksla un dzeja, viss izraisa šo pamata un neizbēgamo tematu. Tomēr atbildes ir dažreiz apmulsinošas, pretrunīgas vai vispār bezcerīgas.

Visi cilvēki meklē materiālo labklājību un dažreiz pārmērīgā veidā.

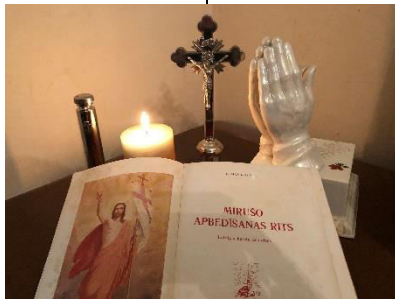
Tomēr, neskatoties uz visu, viņi sāk izjust ciešanu un nāves neizbēgamos ierobežojumus, kurus pavada neskaidrība un vientulība, bažas un nemiers.

Cilvēki ir nespēcīgi nāves noslēpuma priekšā. Cilvēciskās pārlicības kļūst nestabilas. Tomēr tieši šī šķēršļa priekšā kristīgā ticība, ja to saprot un pieņem visā tās bagātībā, izrādās kā miera avots. Evaņģēlija gaismā cilvēks pieņem jaunu, pārdabisku dimensiju. Tas, kas likās bezjēdzīgs, iegūst nozīmi un vērtību.

Ja notiek vērsšanās pie ticības un cerības glābšanas vēsts, realitātē novājinās mīlestības pievilksnās spēks, sāk darboties utilitāri un pragmatiski principi, kas uzskata, ka ir loģiski un pat attaisnojoši baudīt dzīvi, kas ir kļuvusi nasta sev vai citiem. Dažu ideoloģiju pamudināta, masu informācijas līdzekļiem pārspīlējot, publiskā doma tādā veidā riskē pieciest vai pat attaisnot tādu ētisku uzvedību, kas ir skaidri pretrunā ar personas cieņu.

Kā piemērus varētu minēt abortu, priekšlaicīgu jaundzimušo eitanāzijas, pašnāvību, galīgi slimo eitanāzijas atzīšanu, kā arī daudzas mokošas iekļaušanās ģenētiskajā jomā.

Īpaši dramatisks un mulsinošs gadījums priekšā arī ticīgie var apjukt, kad viņi sāk zaudēt stingru un pārliecinošu atbalstu cilvēku attiecībās. Tāpēc, cik svarīgi veidot sirdsapziņas saskaņā ar kristīgo mācību, izvairoties no neskaidriem uzskatiem un dodot adekvātas atbildes uz mājīgām šaubām, pastāvīgi atsaucoties uz Jēzu Kristu, viņa Vārdu un Baznīcas maģistēriju.

Attiecībā uz neizbēgamo nāves notikumu Baznīca jo īpaši atkal un atkal sniedz savu derīgo mācību, kas balstās Kristus vēstī.

Pirms 50 gadiem izdotajā rituālā, kas latviski publicēts 1979. gadā, norādīts: „Vadoties no pastorālajiem apsvērumiem, visus psalmus, lasījumus un lūgšanas, kas dotas rituālē, priesterim ir atļauts savstarpēji apmainīt, ja tas labāk atbilst konkrētam bērū gadījumam.”

Šādi rituāls kļuvis par izcilu evaņģelizācijas līdzekli bērēs un kapu svētkos, rosinot klātesošo sirdis un prātus uz dziļākām patiesībām par cilvēka dzīvi, nāvi un mūžību. Svinot rituāla jubileju, lūgsimies, lai tas tiktu gudri un apdomīgi izmantots saviem mērķiem un vairāk pievērstu cilvēkus attiecībām ar Jēzu Kristu viņa svētajā Baznīcā.

PAR LATVIJU UN BRĪVĪBU

1919. gada vasarā izveidojās Latgales fronte ar Latvijas armijas karaspēka daļām starp Daugavu un Lubāna ezeru līnijā Trepeturki un Atašienu-Barkava. Igaunijas armijas karaspēka daļas izvietojās ziemeļos gar Aiviekstes un Pededzes krastiem. Tautas apziņā šie karavīri bijuši ieslēgti visdziļākā mīlestībā, pateicībā un cieņā. Tautas apziņā viņu ziedošanās Dzimtenes labā atbilst goddevīgai pieminēšanai, jo kara lauku baismās tie sevi piepulcinājuši teiksmi par tautas nemirstību. Ar to viņi veikuši vēl vienu pakalpojumu tautai – devuši spārnus cerībai uz tautas nākotni, uz jaunām attīstības un miera iespējām.

Katoļticīgajiem Rīgā šādu cerību viesa ilgi gaidītā bīskapa Eduarda O'Rurkes svinīgā ienākšana (ingress) Dieva tautas vidū. Pasākums notika 1919. gada 15. augustā Sāpju Dievmātes baznīcā. Ingressa svinībās piedalījās Latvijas valdības pārstāvji ar ārlietu ministru Z. Meiroviču (1887-1925) priekšgalā. Lai gan bīskaps latviešu valodu pārvaldīja vāji, savu pirmo gana rakstu nolasīja latviešu valodā. Cilvēki bija sajūsmināti par bīskapu. Par savu ģenerālvikāru viņš izraudzīja metropolīta Ed. Ropa iecelto ģenerālvikāru kanoniķu Antoniju Springoviču (1876-1958).

Rīgas bīskaps droši vien apmeklēja galvaspilsētas tā laika pārējos katoļu

dievnamus – sv. Franciska un sv. Alberta baznīcas. Nav zināms, vai viņam izstāstīja situāciju ar sv. Marijas Magdalēnas dievnamu, kuru bija lietojuši pareizticīgie kā Alekseja baznīcu. 1917. gadā, kad Rīgā ienāca vācieši, vācu kara kapelāns sāka tur noturēt dievkalpojumus vācu katoļu karavīriem. Kopš tā laika katoļi baznīcu no savām rokām vairs neizlaida, kaut gan oficiāli katoļiem Latvijas valdība to atdeva tikai 1923. gada 7. augustā, kopā ar sv. Jēkaba katedrāli.

1918. gada decembrī, izbraukdams no Rīgas, vācu kara kapelāns nodeva šīs baznīcas atslēgas Sāpīgās Dievmātes prāvestam Miķelim Dukaļskim (1871-1957). Rīgas garīdznieki šo dievnamu

nebija lietojuši draudzes vajadzībām. 1919. gada augusta beigās Latvijas pagaidu valdības iekšlietu ministrs Alfrēds Birznieks (1889-1942) bija devis pavēli Sāpju Dievmātes prāvestam – septiņu dienu laikā nodot Marijas Magdalēnas baznīcu Iekšlietu ministrijai karaspēka vajadzībām.

Toreizējais ģenerālvikārs, kanoniķis A. Springovičs prāvestam Dukaļskim deva rīkojumu –Marijas Magdalēnas baznīcu nenodot Iekšlietu ministrijai. Kanoniķi Miķelis Dukaļskis un Jānis Vollovičs (1868-1941) bija apmeklējuši Iekšlietu ministrijā, taču neko tur nepanāca. Kāds augstāks ierēdnis bija pateicis: „Jums Iekšlietu ministrijas priekšraksts ir jāizpilda, dievnams septiņu dienu laikā jānodod Iekšlietu ministrijai. Un jums ir jārēķinās ar to, ka tagad ir kara stāvoklis!”

Kanoniķis A. Springovičs tad uzdeva Tautas padomes loceklim Jānim Rubulim (1893-1960) – iestāties par katoļu tiesībām, ņemot vērā vēsturiskas liecības. Kopā ar otru Tautas padomes locekli Jāni Grišānu (1891-1945) Jānis Rubulis devās pie Iekšlietu ministra Birznieka. Ministrs savu rīkojumu par dievnama nodošanu motivēja ar to, ka šī baznīca esot bijusi Rīgas krievu karaspēka garnizona baznīca un tā tagad arī esot vajadzīga karaspēkam.

Ar vēstures liecībām un dokumentiem tika apgāzti ministra motīvus, norādot, ka šis dievnams gadu simteņus ir bijusi Romas katoļu baznīca, pat zviedru vajāšanu laikā sv. Marijas Magdalēnas organizācijas māsas glāba šo baznīcu. Kad no zviedriem Rīgu paņēma krievi un pēc tam, kad šī klostera māsas izmira, to pārņēma pareizticīgie. Garnizona baznīca tā

nekad nav bijusi! Cara valdība savam garnizonam 1889. gadā uzcēla dievnamu Aleksandra ielā pie Esplanādes laukuma. Marijas Magdalēnas baznīca karaspēkam nav piemērota, tā ir maza, iespiesta šaurā ieliņā, kur karavīri nevar sapulcēties.

Grišāns teicis: „Ministra kungs, jums vajag rēķināties ar to, ka ‘trešā daļa latviešu tautas ir katoļi!’ Mēs esam uzcēluši ļoti daudz jaunu dievnamu. Bet ‘šo katoļu vēsturisko baznīcu mēs jums nodot nevarēsim!’ ”

Ministrs atbildējis: „Jūs mani pārliecinājāt ar saviem dokumentiem! Baznīca atrodas katoļu Baznīcas pārziņā, un tā viņa paliks. Uzskatiet, ka jums nekādi rīkojumi nav doti.”

Tā Marijas Magdalēnas baznīca palika katoļiem un tagad jo sevišķi var atbilstoši lepoties ar savu garīgo un pastorālo darbību.

Kapu svētki Raiņa kapos

Sestdien, 31.augustā plkst. 14

Rīgas svētki 16.-18.augustā

Mazā Pils ielā 2 (Svētdienas skolās telpās)

Radošā pasaule sadarbībā ar

Māksliniekiem un skolū audzēkņiem

Izstāde „Žēlsirdība”

Diriģenta Māra Kupča koncertprogramma

Visi laipni aicināti!

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga,

LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

www.jekabakatedrale.lv

